

Om världens ordningar var Lego satser, skulle vi säga att de har byggts enligt skaparens anvisningar? Eller monterar vi politiska och sociala strukturer där vissa klossar får privilegierade platser på bekostnad av andra, och en del klossar platsar inte alls i bygget? Det är en förenklad men effektiv bild som kan hjälpa oss komma närmare Marias lovsång om en Gud som skingrar, störtar och vänder öden. Indirekt, säger Marias sång att människor bygger ordningar som inte behagar Gud. Ordningar som lyfter somliga genom att förtrycka andra; ordningar som avhumaniserar. Och Gud skingrar, störtar och skickar iväg förtryckarna. När vi känner att vi är på rätt sidan kan vi ibland önska att Gud skulle gripa in lite fortare än vad Han verkar göra.

Detta är inte den första gången i skrifterna där Gud nämns som en som skingrar. I den grekiska översättningen av gamla testamentet står det att Gud skingrade människorna som byggde Babels torn; det urgamla projektet att ta sig upp till himmelen av egen kraft. Insikten som fick Gud att gripa in vid Babel, *De är ett enda folk och har alla samma språk. Detta är bara början. Nu är ingenting omöjligt för dem, vad de än föresätter sig*, Den insikten förbryllar många. Känner Gud sig hotad av mänsklig potential? Svaret är ju inte för sin egen skull. Men för de svagas skull ansåg Gud att det var absolut nödvändigt att begränsa vår förmåga att göra gott om det var det enda sättet att också begränsa vår förmåga till det onda. I Marias sång hör vi de svagas tacksamhet över sådana begränsningar.

Vår förmåga att stämma in i Marias lovsång med iver påverkas nog av vår plats i Legobygget. Under Storbritanniens tid som kolonial makt i Indien blev det förbjudet att sjunga i kyrkor för att hindra folket från att få revolutionära idéer. I 1980-talets Guatemala var det förbjudit att recitera Marias sång på offentliga platser då Guds särskilda kärlek till de fattiga

betraktades som för farligt. Och när mödrar till de försvunna gick på torg med fraser från Marias lovsång på plakat blev all offentlig visning av Marias sång förbjudet.

Det finns sanning och kraft i Marias ord, som inspirerades av Sonen hon var gravid med. Hennes ord har tröstat de drabbade och drabbat de bekväma under seklerna. Om de väcker hopp eller obehag i oss idag säger inte allt om oss, men de kan ge en fingervisning om vi känner oss mer hemma i Guds rike eller världens riken. Beroende på vad vi ger vårt hjärta till kan vi känna obehag inför en Gud som störtar och skingrar.

Frågan vi ställs inför idag är om en så radikal lovsång verkligen kan vara goda nyheter för alla? Omkastningarna som Maria nämnde låter inte som goda nyheter för alla. Hennes ord låter som ett hot för de välbärgade, de med övermodiga planer och de som härskar eller gynnas av status quo som härskarna uppehåller. Vad hindrar omkastningarna Maria talar om från att vara en oändlig rotation av våldsamma revolutioner där de svaga som kommer till makten blir lika grymma eller grymmare än förtryckaren som de störtade? Vad är det som gör Marias sång till goda nyheter för alla – även de rika, skingrade och omstörtade?

Marias son Jesus, vår frälsare och broder genom tro, är den som gör hennes till synes hotfulla ord till ett löfte och inte ett hot. Varje kris har potentialen att leda de skingrade och störtade till Jesus: gudamänniskan som med sitt liv och lära har visat oss Lego byggsatsens anvisningar för människor. Han hjälper oss växa så att vår byggkloss fyller sin plats på ett sätt som underlättar för de kringliggande klossarna att ta plats och bli en helhet. Hans sätt att söka de vilsna och de utstötta visar oss att alla klossar behövs.

Marias sång kan sjungas som goda nyheter för att hon och alla som sjunger hennes sång vet att Guds störtande och skingrande inte handlar om ytterligare en våldsam hämnd från en större makt i en oändlig våldsspiral. Marias sång handlar om hur Gud i Kristus har störtat de förtryckande krafternas ultimata vapen – döden och rädsla för den - genom att ta en plats bland offren och förlorarna.

Vi behöver sjunga Marias sång för att bli påmind att Gud är suverän över världshistorien och aktivt stödjer oss varje gång vi väljer att leva som om det är sant. Vi möts dagligen av politiska och sociala ordningar som verkar motbevisa det men det är inget nytt. De kristna i Kolossai, som alla andra i Romarriket, möts av kejsarens avbild på mynt och allt som riket kunde komma på att använda för att främja bilden av att kejsaren var den som kom med fred och välstånd. Riket kontrollerade berättelsen som alla skulle leva efter och anpassa sig till. Därför var det nödvändigt för Paulus att skriva den vackra episteltexten som vi hörde idag, Kristushymnen. De kristna i Kolossai hade börjat tro att det inte räckte med tro på Kristus. De trodde att vissa tillägg behövdes – en blandning av askes och esoteriska inslag – för att leva det goda livet med Gud. Paulus sång om Kristus hjälper oss att *tolka om* vår värld så att vi inte förtvivlar inför förfärliga politiska situationer, och inte heller söker tröst eller styrka i sidospår som tar kraft och ger falsk tröst. Betydelsen av Paulus hymn om Kristus för oss idag skulle kunna formuleras så här:

Om vår enda syn på verkligheten kommer från morgonnyheterna, får vi kanske reda på vad som händer, men de kan inte berätta för oss vad Gud gör mitt i alltihop.

Om vi söker livsvisdom hos influencers som vill sälja oss en identitet tar vi oss kanske uppför på framgångsstegen men det kommer en dag då vi ska upptäcka att stegen lutar mot fel vägg.

Och om vi satsar på insiderinfo från gurus och konspirationsteoretiker om hur saker och ting egentligen hålls ihop kommer vi aldrig att vara trygga eller kloka nog. Dessa vägar krymper världen och lämnar oss med en utarmade förmåga att föreställa oss och delta i det Gud gör bland oss här och nu. Gud kan och vill ge oss Marias föreställningsförmåga där vi förstår att alternativen som världens ordningar erbjuder oss alltid är otillräckliga. Politiken kan göra mycket som är bra, men världslig politik kan aldrig göra Guds mäktiga verk, som görs när vanliga människor ger av sig själv till de människor som Gud har satt i våra liv.

Maria gav sig själv först till Elisabeth som var gravid vid hög ålder och säkert behövde hjälp i hemmet. Därefter gav Maria sig till sin Son.

Ambitionen som hennes sång prisar Gud för är att ha stört den ambition som tar sig fram på andras bekostnad. Det slags ambition som korsfäste Jesus. Maria inbjuder oss att överge jakten efter status för att följa hennes son, vår allsmäktig Herre, som inte oroade sig för vad andra tyckte och inte strävade efter världslig makt och beröm. Vi inbjuds att sätta vår tillit till honom som äger allt och håller ihop allt. Jesus makt och ödmjukhet är anledningen till att Marias sång är goda nyheter för alla. Korset var den stora omkastningen där nederlag blev seger; en seger som alla är välkomna att alliera sig med, men som våra världsliga ambitioner ofta kommer i vägen för. Guds vilja är vårt blomstrande; så att vi kan njuta av livets gåva men också uppenbara Guds goda intentioner om blomstrande för andra.

För detta behöver vi församlingen. Vi behöver komma hit och bli påmindas om berättelsen om Guds suveränitet och segern som Jesus vann genom nederlag. Vi behöver få dela vår kamp och svårigheter med varandra och

lämna över våra bekymmer till Gud i bön. Vi behöver ta emot den uppståndnes kraft genom nattvardens måltid som gör det möjligt för oss att med tro, hopp och kärlekens omsorg ta hand om människorna som Gud har satt i våra liv; särskilt de som inte kan göra något för att främja vår status i världen (barn, makar, grannar, äldre, de sjuka, de hemlösa). Guds löfte om förbarmande är grunden som gör det möjligt för oss att göra detta och vi ansvarar inte för resultatet – bara handlingen. Gör detta, och din själ kommer också att prisa Herrens storhet.